

„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 36 ct. Miesięczna na rok 12 złr., na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 ct., pocztą 7 ct.

GAZETA LWOWSKA

Za inseraty i artykuły nadesłane od miejsca jednego wiersza drukiem garmond, pierwszy raz 7 ct., zaś w razie dwu- lub więcej razowego umieszczenia tak za pierwsze jak za każde następne po 6 ct. Należytość stęplowa od każdej inseraty 30 ct.

Przesyłki (franco) odbiera Administracja Gazety Lwowskiej (Ulica Wałowa Nr 370).

Reklamacje wolne od opłaty pocztowej.

Cześć urzędowa.

Jego Excel. Prezydent krajowej Dyrekcji skarbowej mianował praktykanta koncepcyjnego dr. Jana Puzynę koncepistą skarbowym.

We Lwowie dnia 15. sierpnia 1871.

Prezydium c. k. wyższego sądu krajowego we Lwowie zamianowało oficyała rachunkowego II. klasy Jana Jasińskiego oficyałem rachunkowym I. klasy, zaś oficyała rachunkowego III. klasy przy oddziale rachunkowym lwowskiej c. k. krajowej Dyrekcji skarku Emila Schenka oficyałem rachunkowym II. klasy.

Oficyał sądu obwodowego w Złoczowie Wincenty Axentowicz został na taką samą posadę do sądu obwodowego w Samborze przeniesiony, zaś kancelista sądu powiatowego w Lisku Jan Konasiewicz został mianowany oficyałem przy c. k. sądzie obwodowym w Samborze.

C. k. sąd krajowy wyższy w Krakowie mianował byłego aktuarusza urzędu powiatowego Jana Miączyńskiego kancelistą przy sądzie powiatowym w Kolbuszowej.

Cześć nieurzędowa.

Lwów, 19. sierpnia.

W uzupełnieniu podanego wczoraj sprawozdania o obchodzie uroczystości urodzin Naj. Pana winniśmy dodać, że zaraz po nabożeństwie odprawionem w kościele archikatedralnym obrz. łac. Wydział krajowy w skutek powziętej poprzednio uchwały udał się in gremio do pałacu Jego Excel. c. k. Namiestnika Agnora hr. Gołuchowskiego, by w imieniu najwyższej krajowej władzy autonomicznej złożyć w jego ręce najszczerze życzenia z powodu radośnej rocznicy urodzin Monarchy, łącząc do tego wyrazy niezłomnej wierności i przychylności dla Najjaśn. Pana i panującej dynastji, tudzież zaufania w dobre chęci i usiłowania obecnego rządu podjęte ku zaspokojeniu uprawnionych życzeń krajów w skład monarchji wchodzących. Jego Excel. p. Namiestnik przyjmując te dowody lojalności oświadczył, że nieomieszka podać je do wiadomości Najjaśn. Pana, zapewnił oraz reprezentantów Wydziału krajowego o szczerzej życzliwości Monarchy dla kraju naszego i o najlepszych chęciach i zamiarach Jego rządu.

Wiedeń. Najjaśn. Pan odjechał dnia 17. sierpnia po południu do Ischl.

— Najjaśniejszy Pan pozwolił najwyższem postanowieniem z 14. sierpnia br. założyć na koszt państwa dwa niższe gimnazja z słowiańskim językiem wykładowym w północno wschodniej i zachodniej części Morawy. Zdaje się, że gimnazja te założone zostaną w Wallachisch-Meseritsch i Trebitsch.

— Wiadomości nadchodzące z Gastein konstatują, że kanclerz państwa hr. Beust został przez cesarza Wilhelma bardzo uprzejmie przyjęty.

Niemiecki kanclerz państwa przybędzie do Gastein w tych dniach i zabawi tam trzy tygodnie. Ks. Bismarkowi towarzyszy personal jego bióra, gdyż kanclerz niemiecki zamierza nie przerywać czynności swoich przez czas pobytu w Gastein.

— Wiedeńskie dzienniki rozpoczęły już agitację wyborczą i współzawodniczą ze sobą w pisaniu bombastycznych odezw do wyborców. Dzienniki te przemawiają już dzisiaj z taką namiętną gwałtownością, przekraczając fakta tak tendencyjnie, że już niezadługo wyczerpią cały zapas argumentów, i przed samymi wyborami nie będą mogły nawet o jeden stopień spotęgować swych szumnych odezw. Ażeby czytelnikom dać przynajmniej próbkę tej namiętnej przesady w agitacji wyjmujemy następujący ustęp z jednego dziennika: „Matka, która dziecię swe do snu kołysze, musi się obawiać, by generacyi dorastającej ustawy sejmowe nie wzbronili używać języka, w którym dziecię to ojciec i matka przy jego przyjściu na świat powitali!“ Podobne bombasty są niesłychanie śmiesznemi w obec poważnego

i spokojnego postępowania rządu, który zaapelował do wyborców w sposób zupełnie odpowiedni ustawom i zwyczajowi konstytucyjnemu. Zabawną jest także rzeczą, że dzienniki te wzywają wyborców, ażeby wszystkich dawniejszych deputowanych napowrót wybrali. A przecież niedawno te same dzienniki pragnęły zasilenia izby świeżemi żywiołami.

— Od 1. sierpnia br. mogą być karty korespondencyjne posyłane do Belgii, Danii, Anglii, Niemczech, Norwegii, Portugalii, Szwecji, Szwajcaryi, Hiszpanii i północno amerykańskich Stanów Zjednoczonych, jeżeli przy wysyłaniu uiszczono zostanie porto ustanowione dla listów frankowanych wysyłanych do tych krajów.

Porto to wynosi dla listów do Belgii, Danii, Niemczech i Szwajcaryi 10 c., do Anglii 13 c., do Portugalii i Hiszpanii 30 c., do Norwegii i Szwecji 15 c., do północno amerykańskich Stanów Zjednoczonych przez Bremen albo Hamburg 15 c. a przez Belgię albo Anglię 20 c.

Tymczasowo do wszystkich tych krajów wysyłać można używane obecnie karty korespondencyjne, w których uzupełnić należy porto markami listowymi przyklepionemi na stronie adresowej.

Karty korespondencyjne można także wysyłać za recepisem płacąc należytość zwykłą t. j. przyklepiając marek pocztowy na 10 c.

Karty korespondencyjne adresowane do wymienionych powyżej krajów a niedostatecznie opłacone nie będą wysyłane.

Berlin. O przejeździe cesarza Wilhelma, który podług telegramu z dnia 13. bm. stanął w Gasteinie, przez Bawaryę i jego przyjęciu szeroko rozpisuje się korespondent monachijski do „National Zeitung“, dodając zarazem, że przejazd ten pod pewnym względem był dla wielu niejako wynagrodzeniem za niezadowolnienie, jakie ogólnie panuje w skutek bezradności rządu w wewnętrznych sprawach Bawaryi. Niekontentowanie też rzeczywiste jest wielkie, bo do tej chwili nie udało się jeszcze rządowi mimo rozmaite kombinacje usunąć niepewności co do obsadzenia tek ministeryalnych. Wszystkie pisma rozmaitych odcieni sarkają też na rząd, zarzucając mu słabość i wypowiadając, że nie mają powodu cieszenia się, że do ściślejszej należą ojezyny.

Za cesarzem podążył także 14. b. m. książę Bismark w towarzystwie tajnego radcy legacyjnego barona Keudell. O znaczeniu wszakże tej podróży kanclerza do Gasteinu nic nie wspominają dzienniki; natomiast podaje korespondent do „Allg. Militair Ztg.“ powody, dla których minister wojny hr. Roon odbywał podróż do Ems. Miały niemi być: zamiar przydania ministrowi wojny w uciążliwym jego urządzie pomocnika, któryby odpowiadał stanowisku sekretarza stanu w innych ministerstwach, bo mniej jak kiedykolwiek może być teraz mowa o ustąpieniu hrabiego Roon, któremu danem jest jeszcze przeprowadzenie reorganizacji armii w całych Niemczech a wreszcie postanowienie zmienienia nazw fortów Metz. Równocześnie i napisy znajdujące się na wojskowych gmachach ustąpić mają miejsca innym, i np. jak dodaje wzmiankowany korespondent ma być napis „zaczęte za czasów cesarza Napoleona 1867“ zmieniony na „zaczęte 1867 na przekorę Prus — skończone 1871 na obronę Niemiec.“ Czy także z pamięci mieszkańców Alzacy i Lotaryngii wymazać będzie można tak łatwo i tak szybko wspomnienia przeszłości, jakie ich wiązały z Francją a utrwalone zostały wspólną niedolą ostatnich czasów — o tem nie rozpisuje się „Militair Ztg.“

— Według doniesień „Spn. Ztg.“ nie można się po rokowaniach pokojowych we Frankfurcie spodziewać pomyślnego obrotu. Dziennik ten pisze w tej mierze: „Pełnomocnicy francuscy znajdują w swoich pełnomocnictwach same życzenia i bez ustanku je podnoszą; z drugiej zaś strony ani nawet słyszeć nie chcą o naszych życzeniach. Ciągłe czegoś żądać a nigdy za to nic nie dawać, to się nie nazywa rokowaniem. W ten sposób nie postąpi się ani na krok dalej. Czy Francuzi są może tego zdania, iż jest to obowiązkiem państwa niemieckiego dawać się wyzyskiwać? Życzeniem Niemiec byłoby ile możliwości ulżyć Alzacy i Lotaryngii; w oczekiwaniu tem Niemcy zupełnie się zawiedli. Wskutek tego rokowania nie postępują naprzód, a w

niektórych sferach mówią już, iż prawdopodobnie przyjdzie do zerwania. Jeżeli by to nastąpiło, będą mogły Niemcy spokojnie oczekiwać, dopóki się Francya nie opamięta, i nie będzie lepiej do podjęcia rokowań usposobiona“

— Świat finansowy berliński i całych Niemiec zajęty jest obecnie obradami jeneralnego zgromadzenia związku administracji niemieckich kolei żelaznych, które na dniu 14go sierpnia rozpoczęły się w gmachu izby poselskiej. Posiedzenie zagał minister handlu hrabia Itzeupltz, witając licznie zgromadzonych i odczytał własnoręczne pismo cesarza, datowane z Homburga z dnia 4go sierpnia, w którym monarcha ten ubolewa nad tem, że reprezentantów administracji niemieckich kolei żelaznych osobiście nie może powitać na uczcie z okazji 25-letniego trwania związku. Wszelako koniecznem mu się wydaje, wyrazić związkowi uznanie swoje, wyrażając zarazem życzenie, ażeby i nadal z równym skutkiem dla dobra narodów działać zechciało. Przewodniczący, dyrektor anhaltskiej kolei żelaznej, G. R. Fournier wyraził w imieniu zgromadzenia podziękowanie za ten nowy dowód łaski, poczem wnosząc okrzyk na cześć cesarza, przystąpiono do załatwienia porządku dziennego, wyznaczonego na pierwsze posiedzenie. Ze sprawozdania dyrekcyi zawiadowczej rzeczzonego związku obejmującego przeciąg czasu od lipca 1869 aż do sierpnia 1871 roku dowiadujemy się, że administracye kolei żelaznych, marchijsko-poznańskiej, północno-wschodnio-austryackiej, wschodniej, północno-wschodniej, zachodnio-węgierskiej, alzacko-lotaryngskiej i innych w ostatnich czasach przystąpiły także do związku, tak, że liczy on obecnie 81 członków, a mianowicie 50 niemieckich, 26 austriackich i 5 zagranicznych administracji z obszarem 4410 (49) mil. Do obrad i uchwał pomienionego zgromadzenia, które kilka odbędzie jeszcze posiedzeń, nietylko finansisci, ale i politycy niemiecy wielką przywiązują wartość, spodziewając się już to dla przemysłu i handlu, już to dla polityki niemieckiej i jej wpływu, najpomyślniejszych skutków. Dla tego też Berlińska gazeta giełdowa sprawie tej finansowo-politycznej obszerny i gruntownie napisany poświęca artykuł, mówiąc między innymi, że na sprawie niemieckich kolei żelaznych spoczywała dotychczas klątwa politycznego rozdwojenia. Każde państwo, pisze pomieniony dziennik, miało i ma dotychczas jeszcze osobny swój system, osobne właściwe sobie zasady administracyjne względem udzielania koncesyi na budowę kolei żelaznych, wywiąszczenia i wynadgradzania właścicieli ziemskich itd. Po bezowocnych próbach niemieckiego prawa handlowego dopiero północno-niemiecki związek położył podstawę do przyszłego wzrostu i pomyślności przez to, że ustawa państwowa nietylko postanowiła, ażeby wolno było budować koleje żelazne ze względów strategicznych nawet mimo protestu pojedynczego państw, i że każda kolej żelazna na połączenie z siecią innych kolei zezwolić musi, ale że sobie jako cel polityki kolei żelaznych wytknęła ustanowienie i przywrócenie równobrzmiących regulaminów, zrównoważenie i zniesienie taryfy.

Paryż. Na posiedzeniu rady miasta Paryża, na którym przyjęto wniosek prefekta odnoszący się do zaciągnięcia pożyczki 350 milionów, rozbiierał radny Allain-Targé obecne położenie stolicy Francji. Między innymi powiedział, iż niedobór z r. 1872 wynoszący 60 milionów w ten sposób tylko pokrytym być może, jeżeli miasto wróci do stanu normalnego. W tej chwili, mówił mowca, nie ma w Paryżu 100.000 ludzi, którzy dawniej do produkcji wcale się nie przyczyniali; tych 100.000 ludzi musiał Paryż żywić bez najmniejszej dla siebie korzyści. Zamiast tedy przywoływać ich napowrót do Paryża, powinien każdy starać się o to, aby jak najwięcej podobnych ludzi Paryż opuszczało. Natomiast pożądaną byłoby rzeczą, aby stan oblężenia został jak najprędzej zniesionym, gdyż tylko po zniesieniu stanu oblężenia można się spodziewać przybycia z kraju sił pracujących. Dotknął także mowca z lekka kwestyę powrotu zgromadzenia narodowego do Paryża jako jednej z najważniejszych i najżywniejszych kwestyi dla stolicy. Jeżeli bowiem deputowani z obawy przed zaburzeniami do Paryża wracać nie chcą, można z pewnością twierdzić, iż majątni Francuzi i obcy w Paryżu także z tej samej przyczyny nie zamieszkają. Skutkiem tego byłoby, iż dobrobyt Paryża mocnoby podupadł.

Hotel angielski: P. Kossowicz W., z Gdyczyna. Hotel angielski: Pp. Komar T., z Uścia. — Kozłowski Alex., z Uhrymowic. Rychlicki F., z Wilczywole. — Zaruski Stanisław, z Oleska.

Hotel Langa: Pp. Kęplisz W. i Kozicki A., z Pobereża — Teński J., z Królestwa. Hotel Kubna: P. Osmulski A., c. k. kapitan, z Złoczowa.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 18 sierpnia.

Pp. Książę Lubomirski H., do Niżyńca. — Hr. Bobrowski Z., do Krakowa. — Hr. Ożarowski K., do Strzemiłcza. — Waniek M., c. k. radca minist., do Stanisławowa. — Lewicki J., c. k. starosta do Stryja. — Ullrichsthal A., c. k. sędz. pow., do Lubaczowa. — Markiewicz E., adw., do Czerni wiec. — Bursa S., do Kosowa. — Głógowski A., do Bojańca. — Jordan Ign., do Olszanicy.

— Jackowski J., do Busto. — Pędzyczkowski J., do Wybranówki. — Rizo G., do Jass. — Rozwadowski F., do Babina. — Rozwadowski T. J., do Królestwa.

Pociągi kolejowe na głównym dworcu Karola Ludwika. (Podług zegaru lwowskiego.)

Odechodzą ze Lwowa do Krakowa o g. 6 m. 42 rano. " " " " o " 8 " 7 wieczór. " " " " o " 3 " 30 rano. Odch. ze Lwowa do Czerniowiec o " 8 " 32 rano. " " " " o " 12 " 20 w nocy. " " do Brod. i Zloc. o " 8 " 52 rano. " " " " o " 11 " 50 wieczór. Przychodzą z Krakowa do Lwowa o g. 7 m 37 rano

" " " " o " 11 " — wieczór. " " " " o " 8 " — wieczór. " z Czerniowiec " o " 7 " — wieczór. " " " " o " 2 " 30 w nocy. " z Brodów i Złoczowa " o " 7 " 24 wieczór. " " " " o " 2 " 50 w nocy.

Pociągi kolejowe na stacji lwowskiej Podzamcze. (Podług zegaru lwowskiego.)

Odechodzą do Brodów i Złoczowa o g. 9 m. 11 rano. Odchod. do Brodów i Złoczowa o " 12 " 12 wieczór. Przychodzą do Lwo. z Brod. i Zlocz o " 6 " 53 wieczór. " " " " o " 2 " 19 w nocy

Odpowiedzialny redaktor: Adolf Rudyński.

Spostrzeżenia meteorologiczne w miesiącu sierpniu 1871

Table with meteorological data for August 1871, including barometer, temperature, pressure, humidity, and wind direction.

Cennik lwowskiej Izby handl. i przemysłowej.

Table listing exchange rates and prices for various goods and currencies, including gold, silver, and banknotes.

Table listing financial data, including interest rates, bond prices, and exchange rates for various currencies.

Table listing exchange rates for various cities and currencies, including Amsterdam, London, and Paris.

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 16. sierpnia 1871.

1. Ding publiczny.

Table showing public debt and interest rates for the Vienna stock exchange.

(Za 100 zł.)

A. Państwa.

pien. towar.

71.40 71.60

71.40 71.60

DZIENNIK URZĘDOWY.

Obwieszczenie.

L. 288. Podaje się niniejszem do wiadomości powszechnej, iż w kancelaryi urzędu gminnego miasta Pilzna w godzinach rano od 9 do 12, a po południu od 4. do 6., odbędzie się publiczna licytacja celem wydzierżawienia przez gminę miasta Pilzna na trzyletnie od 1. stycznia 1872 do końca grudnia 1874

1. Prawo propinacji wódczanej w obrębie miasta Pilzna z ceną wywołania 2500 zł. wal. a dnia 26. września 1871.

2. Prawo propinacji piwnej w obrębie miasta Pilzna z ceną wywołania 1200 zł. w. a. dnia 27go września 1871.

3. Prawo pobierania w obrębie miasta Pilzna do datków gminnych do powszechnego podatku konsumcyjnego 50proc. od palonych mocnych trunków, a 30proc. od piwa z ceną wywołania 300 zł. wal. a dnia 28. września 1871.

W razie niepomyślnego rezultatu na pierwszej licytacji odbędzie się druga licytacja w dniach 17., 18. i 19. października 1871, a względnie i trzecia licytacja w dniach 7., 8. i 9. listopada 1871 we wszystkim w tym samym porządku jak pierwsza.

Każdy chęć licytowania mający winien jest złożyć do rąk komisji licytacyjnej 10proc. ceny fiskalnej jako wadium.

Urząd gminny.

Pilzno, dnia 20. czerwca 1871.

Edykt.

L. 2258. Na zaspokojenie kwoty 350 zł. z procentami 2proc. miesięcznie od 26go lutego 1871 bieżącymi i 17proc. rocznie od dnia 26. kwietnia 1870 liczyć się mającymi, tudzież kosztami egzekucyjnymi 11 zł. 96 kr. 2 zł. 37 kr., 2 zł. 83 kr., 2 zł. 37 kr. i kosztami terazniejszymi w kwocie 6 zł. w. a. na rzecz Władysława Skibińskiego, jako też kwoty 200 zł. z kosztami 2 zł. 60 kr. wal. a na rzecz Jana Małeckiego dozwala się przymusowa sprzedaż w drodze licytacji realności pod l. 478 sekc. I. w Lubaczowie położonej, dłużników Bazylego i Apolonii Białozorskich własnej, która licytacja odbędzie się w tutejszym sądzie w 3ch terminach, a to dnia 29. sierpnia, 18 września i 12. października 1871, każdą razą o 10. godzinie zrana, na pierwszym i drugim terminie tylko za lub powyżej ceny szacunkowej, a na trzecim terminie i nawet poniżej takowej pod warunkami licytacyjnymi, które w tutejszo-sądowej registraturze przejrzeć można.

Z c. k. sądu powiatowego.

Lubaczów, dnia 30 czerwca 1871.

Edykt.

L. 7283. C. k. sąd obwodowy w Tarnowie podaje do powszechnej wiadomości, że na prośbę Mindli Lipine cessionaryuszki Chiela Fränkla celem zaspokojenia przyznanej prawomocnym nakazem zapłaty z dnia 2go marca 1865 l. 281 sumy wekslowej 518 zł. 75 kr. w. a. z przyn. odbędzie się egzekucyjna licytacja części (połowy) realności pod l. 145 i 298 w Tarnowie na Zawalu położonej, dłużnika Chaima Kleinhändlera własnej, w trzecim terminie, na dniu 21. sierpnia 1871 r. o godzinie 10tej przed południem w gmachu tutejszo-sądowym pod następującymi ułatwającymi warunkami: 1 Za cenę wywołania stanowi się sądownie wy-

dobyłą wartość w wspomnianej części (połowy) realności w kwocie 9856 zł. 7 1/2 kr. w. a., która także niżej ceny szacunkowej licytowaną i sprzedaną zostanie.

2. Każdy chęć kupna mający obowiązany jest, jako wadium sumę 500 zł. w. a. do rąk komisji licytacyjnej albo w gotówce, albo w obligacjach państwa lub w listach zastawnych galic. instytutu kredytowego ziemskiego, lub wreszcie w obligacjach indemnizacyjnych okręgu krakowskiego lub lwowskiego, podług kursu w dniu licytacji lub poprzedniego dnia notowanego złożyć.

Wadium najwięcej ofiarującego zatrzymanem, innym zaś licytującym zaraz po ukończonej licytacji zwrócone zostanie.

Blizsze warunki licytacji tej, wyciąg z ksiąg gruntowych i akt oszacowania przejrzeć może każdy chęć kupna mający w tutejszo-sądowej registraturze.

Tarnów, dnia 1. czerwca 1871.

Edykt.

L. 3237. C. k. sąd powiatowy w Lubaczowie za-wiadamia niniejszym edyktem z życia i miejsca pobytu niewiadomej p. Tekli Koźnierskiej, że w jej sprawie egzekucyjnej z p. Michałem Bosniakiem, celem zaspokojenia kwoty 146 zł. 80 kr. w. a. z przyn. na prośbę tegoż egzekucyjnego oszacowanie realności pod l. k. 45 S. II w Lubaczowie położonej dozwolono.

Gdy życie i miejsce pobytu dłużniczki jest niewiadomem, przeto c. k. sąd powiatowy w celu zastępowania dłużniczki, na jej koszt i niebezpieczeństwo kuratora w osobie p. Eliasza Lityńskiego ustanowił.

C. k. sąd powiatowy.

Lubaczów, dnia 2. sierpnia 1871.

